

Umro Mo. Anđelko Milanović*

Opraštam se od Mo. Anđelka Milanovića u ime Instituta za crkvenu glazbu KBF u Zagrebu, kojemu je bio predstojnik 25 godina. Sve svoje umne i fizičke sposobnosti uložio je da prihvaćeni zadatak predstojnika, profesora i ravnatelja institutova profesorskog zbora vodi besprijekorno i profesionalno. Njegovo mudro upravljanje i razumna prosudba stvarnog stanja u našoj Crkvi navela ga je da započne i sa svojim profesorskim zborom provede obnovu glazbene škole Instituta, čime je stvoren bogatiji i svrsishodniji studij crkvene glazbe, odnosno učinjen je veliki korak ususret zbiljskim liturgijskoglazbenim potrebama naše Crkve.

Pod Maestrovim uredničkim vodstvom započelo je treće razdoblje časopisa za duhovnu glazbu "Sv. Cecilija" s glazbenim prilogom. Od 1969. pa do smrti bio je urednik, odnosno marljivi suradnik časopisa. Kao iskusni liturgijski glazbenik on je u časopisu protumačio sve odrednice II. vatikanskog sabora o liturgijskoj glazbenoj obnovi. Njegovi uvodni članci, prevedeni govori papâ, isto tako prevedeni članci njegovih kolega i prijatelja, crkvenih glazbenika koji su djelovali u Evropskim zemljama, omogućili su da časopis postane revija naših i evropskih crkvenih obnoviteljskih nastojanja.

Maestro Milanović bio je član CIMS-a, Međunarodnog društva crkvenih glazbenika. Zahvaljujući materijalnoj potpori svoje subraće i prijatelja crkvenih glazbenika u Evropi, marljivo je pratio crkvenoglazbeni život Evrope i u svoje vrijeme uspio je održati na zamjernoj visini suradničke veze naših i evropskih crkvenih glazbenika, što je do osobitog izražaja došlo na znanstvenom savjetovanju kojega je Institut priredio prigodom desete obljetnice svog djelovanja, odnosno prigodom 100. obljetnice časopisa sv. Cecilija.

Svojim nenametljivim djelovanjem uspijevaio je podržavati sve neophodno potrebne veze koje su omogućavale obnovu profesorskog zbora (kandidatima iz redovničkih zajednica i katoličkim laicima) i studenata na *Institutu za crkvenu glazbu*. Oko njega su se kao urednika časopisa okupila najpoznatija imena glazbenih pisaca i skladatelja koji su proučavali našu liturgijskoglazbenu baštinu i njegovali našu liturgijskoglazbenu obnovu. I kao što je njegov pokojni kolega, prijatelj i predšasnik, svećenik mo. Albe Vidaković uspio kroz dvadesetak poslijeratnih godina okupljati crkvene glazbenike preko *Odbora za crkvenu glazbu* Nadbiskupije zagrebačke, tečajevima za crkvene glazbenike i glasilom *Upute crkvenim orguljašima*, tako je i mo Anđelko Milanović u ovih posaborskih 25 godina djelovanja u Zagrebu okupio oko Instituta i njegova glasila "Sv. Cecilija" glazbene pisce i skladatelje koji su u prilikama i neprilikama posaborskih traženja pronašli put "hrvatske" liturgijskoglazbene obnove.

Milanovićev priređivački i skladateljski opus, nastao za potrebe obnovljenog bogoslužja, neprocjenjiv je prinos

Mo. Anđelko Milanović

našem liturgijskoglazbenom očitovanju na hrvatskom jeziku: gotovo u svim liturgijskim knjigama on je prilagodio hrvatske tekstovne obrasce gregorijanskim napjevima, za objelodanjene pjesmarice je harmonizirao gotovo sve gregorijanske napjeve, a na osobiti način treba istaći njegov skladateljski prinos obnovljenom bogoslužju (misa, popijevke, prijevni psalmi itd.).

U ovom trenutku rastanka, kad je jedino moguće u jednostavnosti vlastite nemoći povjeriti se Božjoj providnosti, držim potrebnim zahvaliti Bogu, franjevačkoj provinciji Presvetog Otkupitelja i pokojnom Maestru osobno. Treba zahvaliti Bogu na daru života i životnog djela Mo. Anđelka Milanovića. U ime naše Crkve — Crkve u Hrvata treba zahvaliti franjevačkoj provinciji Presvetog Otkupitelja koja je Mo. A. Milanovića (bez obzira na njezine potrebe u onom vremenu) darovala potrebama naše opće Crkve za sve vrijeme Maestraova radnog vijeka. Zahvaljujem u ime Instituta za crkvenu glazbu KBF u Zagrebu, organizatorima prijevoza koji su omogućili članovima našega Instituta i sudionicima ovogodišnjeg tečaja za crkvene glazbenike doći na ispraćaj dragog Maestra. Osobno zahvaljujem Maestru, a nadam se da to ovoga trenutka mogu učiniti u ime svakoga od nas njegovih studenata i suradnika, na potpuno izgrađenoj osobi čovjeka, crkvenog glazbenika i svećenika, koja nas je znala franjevački prihvatiti, prijateljevati i surađivati s nama, koja je bila u stanju prihvatiti i predvoditi našu liturgijskoglazbenu obnovu tijekom 25 godina.

Neka mu Bog bude vječna nagrada.

* Oproštajni govor Mo. Izaka Špralje u crkvi Gospe Sinjske